U.S. Information Serv.
~~(ARABIC)~~ 1960-50
HEBREW
71 2009 084 10610

ARABIC

U.S. Information Service

1960-50

LINCOLN NATIONAL
LIFE FOUNDATION

1960-50

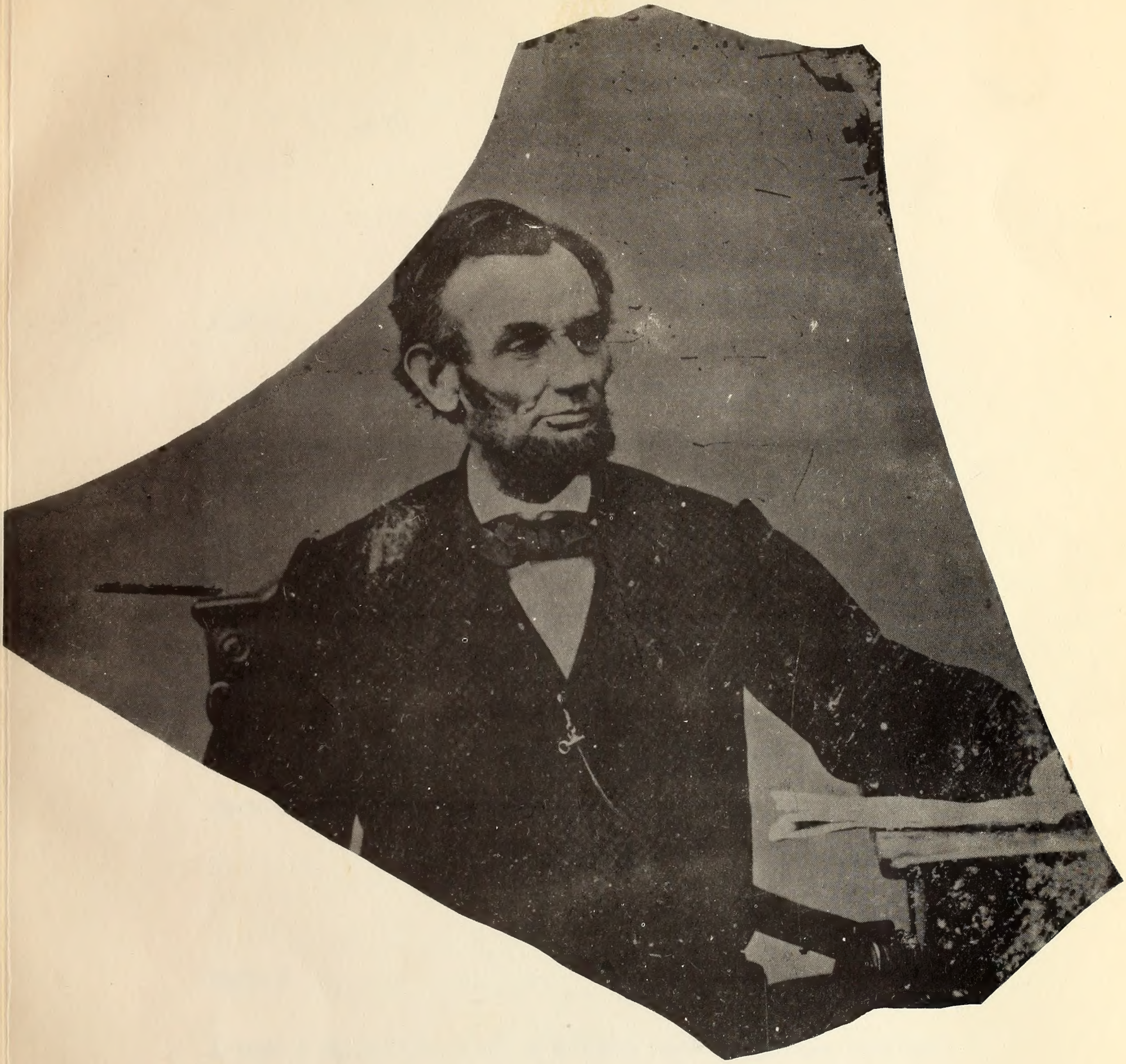

United States Information Service **Lincoln Exhibition**

Cairo, Egypt

Digitized by the Internet Archive
in 2013

http://archive.org/details/taarukhatlinkoln00yale

panel 1

Photograph of Lincoln, by Matthew B. Brady on February 9, 1864. Original in the Frederick Hill Meserve Collection in the Library of Congress, Meserve 82, Washington, D. C.

panel 2

Title panel: Lincoln and His America, 1809-1865. An introduction to the first half of the exhibition.

panel 3

A page from Lincoln's exercise book, written between 1824 and 1826. Original in Brown University Library, Providence, Rhode Island.

Reconstruction of Lincoln's birthplace in Hardin County, Kentucky. Courtesy of National Archives, CN-6994, Washington, D. C.

panel 4

Biographical statement written by Lincoln for Jesse W. Fell, December 20, 1859. Manuscript in Library of Congress. Roy P. Basler, Editor, The Collected Works of Abraham Lincoln, IX Volumes, Rutgers University Press, New Brunswick, New Jersey, 1953, III, p. 511.

panel 5

A slave auction in Richmond, Virginia, from the Illustrated London News, February 16, 1861, Vol. 38, p. 139. Courtesy of the Bettman Archive.

panel 6

Lincoln's Second Inaugural Address, March 4, 1865. Manuscript in Library of Congress. Basler, Collected Works, VIII, p. 332.

Letter by Lincoln to Joshua F. Speed, August 24, 1855. Manuscript in Massachusetts Historical Society, Boston, Massachusetts. Basler, Collected Works, II, p. 320.

Statement by Lincoln in a campaign address in the election of 1856. Quoted in Issac N. Arnold, The History of Abraham Lincoln and the Overthrow of Slavery, 1866, p. 97.

panel 7

Union and Liberty, a campaign handbill supporting Lincoln for the presidency. Original in Historical Manuscripts Collection, Yale University Library, New Haven, Connecticut.

Photograph of Lincoln from an ambrotype made by Abraham B. Byers in Beardstown, Illinois, May 7, 1858. Meserve 7. Courtesy of Library of Congress.

Newspaper clipping announcing the partnership of Stuart and Lincoln, reproduced from the Sangamo Journal, April 12, 1837.

Imaginative view of one of the debates between Lincoln and Douglas, by Joseph Boggs Beale. Courtesy of United States Information Service, Washington, D. C.

panel 8

Biographical statement written by Lincoln for Jesse W. Fell, December 20, 1859. Manuscript in Library of Congress. Basler, Collected Works, III, p. 512.

Message of Lincoln to Congress, July 4, 1861. Proofs corrected in Lincoln's hand in Library of Congress. Basler, Collected Works, IV, pp. 421-423.

panel 9

Photograph of Federal artillery, Peninsula Campaign, 1862, by Matthew B. Brady. Courtesy of National Archives, B-82.

panel 10

Lincoln's First Inaugural Address, March 4, 1861. Manuscript in Library of Congress. Basler, Collected Works, IV, p. 271.

Lincoln's Second Inaugural Address, March 4, 1865. Manuscript in Library of Congress. Basler, Collected Works, VIII, p. 332.

panel 11

Photograph of Lincoln, by Matthew B. Brady, believed to have been made in 1862. Collection of Frederick Hill Meserve, Meserve 64.

Wood engraving from Frank Leslie, The Soldier in Our Civil War, II Volumes, Stanley Bradley Publishing Company, 1893, II.

panel 12

Letter of Lincoln to Albert G. Hodges, April 4, 1864. Manuscript in Library of Congress. Basler, Collected Works, VII, p. 281.

Preliminary Proclamation of Emancipation, September 22, 1862. Manuscript in New York State Library, Albany. Basler, Collected Works, V, p. 434.

panel 13

Address of Lincoln at Gettysburg, Pennsylvania, November 19, 1863. Lincoln wrote, at various times, several copies of this Address. The copy reproduced is the second draft, from which Lincoln read when he delivered the Address. Original in the Library of Congress.

View of the Dedication Ceremony at Gettysburg National Cemetery in 1863, sketched by Joseph Becker. Wood engraving in Leslie, The Soldier in Our Civil War, II, pp. 118-119.

panel 14

Transcription of the second draft, partially reproduced on panel 13, of Lincoln's Address at Gettysburg, November 19, 1863. Basler, Collected Works, VII, pp. 18-19.

panel 15

The ruins of the Gallego Mills at the Confederate capital, Richmond, Virginia, at the end of the War, April, 1865. Photograph from the Brady Collection in the National Archives, B-112.

Bodies of Federal dead at Gettysburg, July 1, 1863. Photograph from the Brady Collection in the National Archives, CN-286.

panel 16

Lincoln's Second Inaugural Address, March 4, 1865. Manuscript in Library of Congress. Basler, Collected Works, VIII, p. 333.

panel 17

Photograph of Lincoln, by a Mr. Berger who was an employee of Matthew B. Brady, April 26, 1864. Original now or formerly in the possession of Emerson Carpenter Ives. Courtesy of Frederick Hill Meserve.

panel 18

Statement of Lincoln to F. B. Carpenter, February, 1865, as quoted by Carpenter, Six Months at the White House with Abraham Lincoln, 1867, p. 90.

Statement of Lincoln to William H. Seward, January 1, 1863, as quoted by Isaac N. Arnold, Life of Abraham Lincoln, Chicago, 1901, p. 265.

Message of Lincoln to Congress, December 1, 1862. Signed document in the National Archives. Basler, Collected Works, V, p. 537.

panel 19

Forty-second Street, New York City, looking east. Photograph by Roland Patterson, Black Star Publishing Company, 305 East 47th Street, New York.

panel 20

Title panel: Lincoln and His America Today. An introduction to the second half of the exhibition.

panel 21

Photographed in St. Louis, Missouri, by George Harris, Black Star.

panel 22

Fragment on slavery, probably written about July 1, 1854. Original manuscript in Oliver R. Barrett Collection, Chicago, Illinois. Basler, Collected Works, II, p. 222.

panel 23

Welders working in the Ford Motor Company plant in Dearborn, Michigan. Courtesy of U. S. Information Service, Number 54-15337.

panel 24

Speech of Lincoln at New Haven, Connecticut, March 6, 1860. Reported in New Haven Daily Palladium, March 7, 1860. Basler, Collected Works, IV, p. 24.

panel 25

Photographed in the Ozark Mountains, by Roland Patterson, Black Star.

panel 26

Speech of Lincoln at New Haven, Connecticut, March 6, 1860. Reported in New Haven Daily Palladium, March 7, 1860. Basler, Collected Works, IV, p. 24.

Speech of Lincoln to 166th Ohio Regiment, August 22, 1864. Reported in New York Herald, August 23, 1864. Basler, Collected Works, VII, p. 512.

panel 27

Town meeting in Maine, photographed by Kosti Ruohomaa, Black Star.

panel 28

Speech of Lincoln at Peoria, Illinois, October 16, 1854. Reported in Illinois Journal, October 21-28, 1854. Basler, Collected Works, II, p. 270.

panel 29

Town meeting in Maine, photographed by Kosti Ruohomaa, Black Star.

panel 30

Speech of Lincoln at Republican Banquet at Chicago, December 10, 1856. Reported in Illinois State Journal, December 16, 1856. Basler, Collected Works, II, p. 385.

Message of Lincoln to Congress, December 6, 1864. Signed document in National Archives. Basler, Collected Works, VIII, p. 149.

panel 31

Maine dairy farmer, photographed by Kosti Ruohomaa, Black Star.

panel 32

Speech of Lincoln at Cincinnati, Ohio, September 17, 1859. Lives and Speeches of Abraham Lincoln and Hannibal Hamlin, W. A. Townsend & Company, New York; Follett, Foster & Company, Columbus, 1860, p. 148.

panel 33

Public school classroom, Raymond Elementary School, Washington, D. C., photographed by Robert Phillips, Black Star.

panel 34

Eulogy by Lincoln of Henry Clay, July 6, 1852. Reported in Illinois Weekly Journal, July 21, 1852. Basler, Collected Works, II, p. 124.

Speech of Lincoln to 166th Ohio Regiment, August 22, 1864. Reported in New York Herald, August 23, 1864. Basler, Collected Works, VII, p. 512

panel 35

United Nations Building, New York City, photographed by Werner Wolff, Black Star.

United Nations Security Council meeting, 1958, photographed by Bill Ray, Black Star.

panel 36

Address of Lincoln before the Wisconsin State Agricultural Society, Milwaukee, September 30, 1859. Reported in Milwaukee Sentinel, October 1, 1859. Basler Collected Works, III, pp. 471-472.

panel 2

Lincoln and his America, 1809-1865

The year 1959 marks the one hundred and fiftieth anniversary of the birth of Abraham Lincoln. Lincoln has a vital place in the history of the United States for three reasons. First, he saved the American Union when it was threatened by civil war. Second, he overthrew the system of Negro slavery under which more than three million human beings were held in bondage. Third, he believed deeply in the value of democracy and he made his own life an expression of those values in their finest form.

The pictures and words which appear on these panels are designed to tell the story of Lincoln's life, to show his leading ideas, and to suggest how his ideals are reflected in American life today. The pictures are authentic likenesses of Lincoln and his America, and as far as possible, the story and the ideas are expressed in his own words, which are printed in italics throughout.

panel 4

In 1859, when he was a candidate for the Presidency of the United States, Lincoln's supporters urged him to supply them with biographical information. In response, he wrote the story of his early life on the frontier, where he was born in a log cabin and received a brief schooling. A reconstruction of his birthplace and a school exercise in his own hand are pictured here.

I was born Feb. 12, 1809, in Hardin County, Kentucky. My parents were both born in Virginia, of undistinguished families . . . My mother, who died in my tenth year, was of a family of the name of Hanks. . . .

My father at the death of his father was but six years of age and he grew up, literally without education. He removed from Kentucky to . . . Indiana in my eighth year. We reached our new home about the time the State came into the Union. It was a wild region, with many bears and other wild animals still in the woods. There I grew up. There were some schools, so called, but no qualification was ever required of a teacher, beyond "readin, writin, and cipherin to the Rule of Three." . . . Of course, when I came of age I did not know much. Still, somehow, I could read, write, and cipher to the Rule of Three, but that was all. I have not been to school since.

[*to Jesse W. Fell, December 20, 1859*]

panel 6

When Lincoln was born, Negro slavery prevailed in eight of the seventeen states which then made up the Union.

One eighth of the whole population were colored slaves, not distributed generally over the Union, but localized in the southern part of it. [*Second Inaugural address, March 4, 1865*]

Lincoln himself formed a dislike for slavery when he was a young man. In a letter to his friend, Joshua Speed, he describes an early experience which roused his feelings.

In 1841, you and I had together a tedious low-water trip on a steamboat from Louisville to St. Louis. You may remember, as I well do, that from Louisville to the mouth of the Ohio there were on board, ten or a dozen slaves, shackled together with irons. That sight was a continual torment to me. [*letter to Joshua Speed, August 24, 1855*]

His dislike of slavery caused him to consider the possibility of opposing it by political action and of working toward a seemingly unattainable goal.

We will hereafter speak for freedom and against slavery as long as the constitution guarantees free speech; until everywhere on this wide land the sun shall shine, and the rain shall fall, and the wind shall blow upon no man who goes forth to unrequited toil. [*statement in the election campaign of 1856*]

panel 8

For nearly thirty years, Lincoln engaged in politics and in the practice of law.

> *I . . . ran for the Legislature the same year (1832) and was beaten . . . The next, and three succeeding biennial elections, I was elected to the Legislature. I was not a candidate afterwards. During this Legislative period I had studied law, and removed to Springfield to practice it. In 1846 I was once elected to the lower House of Congress. Was not a candidate for re-election. From 1849 to 1854, both inclusive, practiced law more assiduously than ever before . . . I was losing interest in politics when the repeal of the Missouri Compromise* [which had restricted the area of slavery] *aroused me again.* [to Jesse W. Fell, December 20, 1859]

After the slavery question revived his interest in politics, he ran in 1858 for the United States Senate against Stephen A. Douglas, a very able and influential senator who said he did not care whether slavery was "voted up or voted down." Douglas defeated him, but Lincoln had expressed his views so forcibly and effectively in his debates against Douglas that two years later, his political party made him a candidate for the presidency. In November, 1860, he was elected to be the sixteenth President of the United States. The slave states regarded his election as a threat to their institution, and a crisis had arisen by the time he came to the Presidency.

> *At the beginning of the present Presidential term . . . the functions of the Federal government were . . . generally suspended within the several states of South Carolina, Georgia, Alabama, Mississippi, Louisiana, and Florida . . . An ordinance had been adopted in each of these States declaring the States, respectively, to be separated from the National Union . . .* [message to Congress, July 4, 1861]

panel 10

When he took the oath as President, on March 4, 1861, Lincoln sought to appeal to the Southern states not to break up the Union.

In your hands, my dissatisfied fellow-countrymen, and not in mine is the momentous issue of civil war. The government will not assail you. You can have no conflict, without being yourselves the aggressors. . . . We are not enemies, but friends. We must not be enemies. Though passion may have strained, it must not break our bonds of affection. The mystic chords of memory, stretching from every battlefield and patriot grave, to every living heart and hearth-stone, all over this broad land, will yet swell the chorus of the Union when again touched, as surely they will be, by the better angels of our nature. [*First Inaugural address, March 4, 1861*]

But the Southern states would not voluntarily return to the Union and the Northern states would not voluntarily let them go, and a conflict resulted.

Both parties deprecated war, but one of them would make *war rather than let the nation survive; and the other would* accept *war rather than let it perish. And the war came.* [*Second Inaugural address, March 4, 1865*]

panel 12

Although he personally opposed slavery, Lincoln did not believe that he was entitled, as President, to adopt measures against it.

I am naturally anti-slavery. If slavery is not wrong, nothing is wrong. I cannot remember when I did not so think, and feel. And yet I have never understood that the Presidency conferred upon me an unrestricted right to act officially upon this judgment and feeling [that slavery is an evil] . . . I understood, too, that in ordinary civil administration this [presidential] oath even forbade me to practically indulge my primary abstract judgment on the moral question of slavery. . . . to this day, I have done no official act in mere deference to my abstract judgment and feeling on slavery. [to Albert G. Hodges, April 4, 1864]

For more than a year after the war began, he continued to refrain from action against slavery. But in September, 1862, he issued a proclamation.

On the first day of January, in the year of our Lord, one thousand eight hundred and sixty-three, all persons held as slaves within any state, or designated part of a state, the people whereof shall then be in rebellion against the United States, shall be, then, thenceforward, and forever free. [preliminary Emancipation Proclamation, September 22, 1862]

The Emancipation Proclamation freed the slaves in areas which were in rebellion. But in large areas loyal to the Union, slaves remained in slavery. To secure their freedom, Lincoln urged the adoption of an amendment to the Constitution abolishing slavery throughout the United States. Enactment was completed in 1865 for this thirteenth amendment.

panel 14

In July, 1863, the greatest battle of the war was fought and the Southern army was driven back, at Gettysburg in Pennsylvania. Later, at a dedication of the battlefield, Lincoln offered a classic statement of the cause for which the fallen soldiers had died.

Gettysburg Address

Four score and seven years ago our fathers brought forth, upon this continent, a new nation, conceived in Liberty, and dedicated to the proposition that all men are created equal.

Now we are engaged in a great civil war, testing whether that nation, or any nation, so conceived, and so dedicated, can long endure. We are met here on a great battle-field of that war. We have come to dedicate a portion of it as a final resting place for those who here gave their lives, that that nation might live. It is altogether fitting and proper that we should do this.

But in a larger sense we can not dedicate—we can not consecrate—we can not hallow this ground. The brave men, living and dead, who struggled here, have consecrated it far above our poor power to add or detract. The world will little note, nor long remember, what we say here, but can never forget what they did here. It is for us, the living, rather to be dedicated here to the unfinished work which they have, thus far, so nobly carried on. It is rather for us to be here dedicated to the great task remaining before us—that from these honored dead we take increased devotion to that cause for which they here gave the last full measure of devotion—that we here highly resolve that these dead shall not have died in vain; that this nation shall have a new birth of freedom; and that this government of the people, by the people, for the people, shall not perish from the earth.

November 19, 1863

panel 16

The war continued for four deadly years. It was a bitter ordeal, but near the end of it, Lincoln could still speak without bitterness.

With malice toward none, with charity for all, with firmness in the right, as God gives us to see the right, let us strive on to finish the work we are in, to bind up the nation's wounds, to care for him who shall have borne the battle and for his widow and his orphan, to do all which may achieve and cherish a just and a lasting peace among ourselves and with all nations. [*second Inaugural address, March 4, 1865*]

panel 18

On April 9, 1865, the principal Southern Army, commanded by General Robert E. Lee, surrendered. The Union had been saved, and Lincoln turned his thoughts to the problems of restoring harmony. But less than a week later, he was shot and killed by an assassin, while attending a play at Ford's Theatre in Washington. Many historians have written at length about the accomplishments of his career, but it is interesting to read his own appraisal of what he had done.

As affairs have turned, [the signing of the Emancipation Proclamation] is the central act of my administration, and the great event of the nineteenth century. [*statement to F. B. Carpenter, February, 1865*]

If my name ever gets into history, it will be for this act. [*statement to Secretary of State, William H. Seward, January 1, 1863*]

In giving freedom to the slave we assure freedom to the free. [*message to Congress, December 1, 1862*]

panel 20

Lincoln and his America Today

In his career, Lincoln fought for the values which he believed would do most to improve the lot of humanity. In his words, he sought to present these values convincingly, and in his personal life, he sought to live by them. Some of his ideals and convictions, his aspirations for his country, and his attitudes towards his fellowman find expression in the words and reflection in the pictures which follow.

panel 22

If A can prove, however conclusively, that he may, of right, enslave B,—why may not B snatch the same argument, and prove equally, that he may enslave A?—

You say A is white and B is black. It is color then—the lighter having the right to enslave the darker? Take care. By this rule you are to be slave to the first man you meet with a fairer skin than your own.

You do not mean color exactly? You mean the whites are intellectually the superiors of the blacks and therefore have the right to enslave them? Take care again. By this rule you are to be slave to the first man you meet with an intellect superior to your own.

But, say you, it is a question of interest, and if you can make it your interest, you have the right to enslave another. Very well. And if he can make it his interest, he has the right to enslave you!

[*fragment on slavery, ca. July 1, 1854*]

panel 24

I am glad to see that a system of labor prevails in New England under which laborers can strike when they want to, where they are not obliged to work under all circumstances and are not tied down and obliged to labor whether you pay them or not. I like the system which lets a man quit when he wants to, and wish it might prevail everywhere. [*speech at New Haven, March 6, 1860*]

panel 26

When one starts poor—as most do in the race of life, free society is such that he knows he can better his condition; he knows that there is no fixed condition of labor, for his whole life. I am not ashamed to confess that twenty five years ago I was a hired laborer, mauling rails, at work on a flatboat—just what might happen to any poor man's son! I want every man to have the chance . . . in which he can *better his condition.* [*speech at New Haven, March 6, 1860*]

I happen temporarily to occupy this big white house [*the presidential residence*]. *I am a living witness that any one of your children may look to come here as my father's child has.* [*speech to 166th Ohio Regiment, August 22, 1864*]

panel 28

Finally, I insist, that if there is ANY THING *which it is the duty of the* WHOLE PEOPLE *to never entrust to any hands but their own, that thing is the preservation and perpetuity, of their own liberties, and institutions.* [*speech at Peoria, October 16, 1854*]

panel 30

Public opinion, on any subject, always has a "central idea" from which all its minor thoughts radiate. That "central idea" in our political public opinion at the beginning was, and until recently has continued to be, "the equality of men." And although it was always submitted patiently to whatever of inequality there seemed to be as a matter of actual necessity, its constant working has been a steady progress towards the practical equality of all men. [*speech at Republican Banquet, Chicago, December 10, 1856*]

The most reliable indication of public purpose in this country is derived through our popular elections. [*message to Congress, December 6, 1864*]

panel 32

I say that whereas God Almighty has given every man one mouth to be fed and one pair of hands adapted to furnish food for that mouth, if anything can be proved to be the will of Heaven, it is proved by this fact that that mouth is to be fed by those hands, without being interfered with by any other man who has also his mouth to feed and his hands to labor with. I hold [*that*] *if the Almighty had ever made a set of men that should do all the eating and none of the work, He would have made them with mouths only and no hands; and if He had ever made another class that He intended should do all the work and none of the eating, He would have made them without mouths and with all hands.* [*speech at Cincinnati, September 17, 1859*]

panel 34

. . . in this country one can scarcely be so poor but that, if he will, he can acquire sufficient education to get through the world respectably. [*eulogy on Henry Clay, July 6, 1852*]

It is not merely for today but for all time to come that we should perpetuate for our children's children this great and free government, which we have enjoyed all our lives. . . . It is in order that each of you may have, through this free government which we have enjoyed, an open field and a fair chance for your industry, enterprise, and intelligence; that you may all have equal privileges in the race of life, with all its desirable human aspirations. [*speech to 166th Ohio Regiment, August 22, 1864*]

panel 36

From the first appearance of man upon the earth, down to very recent times, the words "stranger" *and* "enemy" *were* quite *or* almost, *synonymous. Long after civilized nations had defined robbery and murder as high crimes, and had affixed severe punishments to them, when practiced among and upon their own people respectively, it was deemed no offence, but even meritorious, to rob, and murder, and enslave* strangers, *whether as nations or as individuals. Even yet, this has not totally disappeared. The man of the highest moral cultivation, in spite of all which abstract principle can do, likes him whom he* does *know, much better than him whom he does* not *know. To correct the evils, great and small, which spring from want of sympathy and from positive enmity, among* strangers, *as nations or as individuals, is one of the highest functions of civilization.* [*address, Milwaukee, September 30, 1859*]

Produced by the Yale University School of Art and Architecture for the United States Information Service.

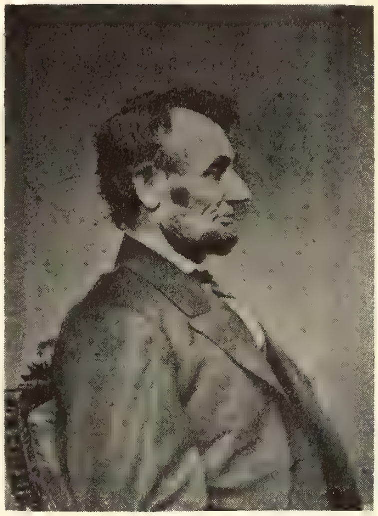

panel 1 לוח

panel 3 לוח

panel 5 לוח

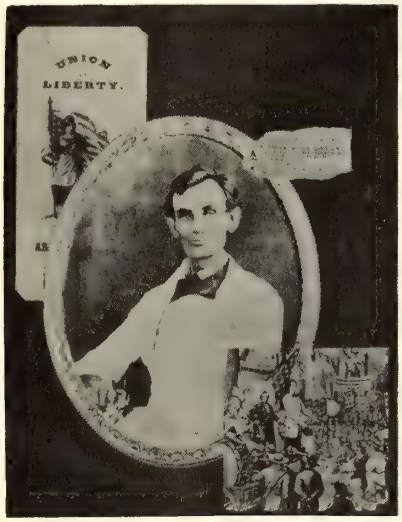

panel 7 לוח

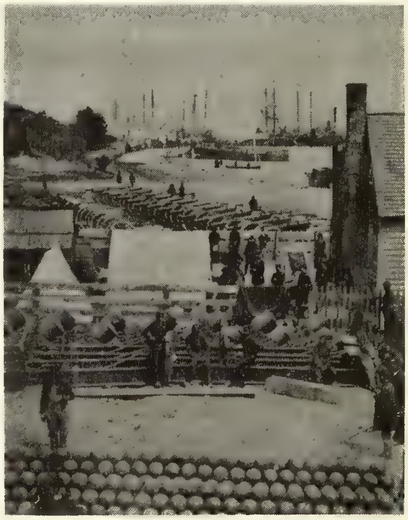

panel 9 לוח

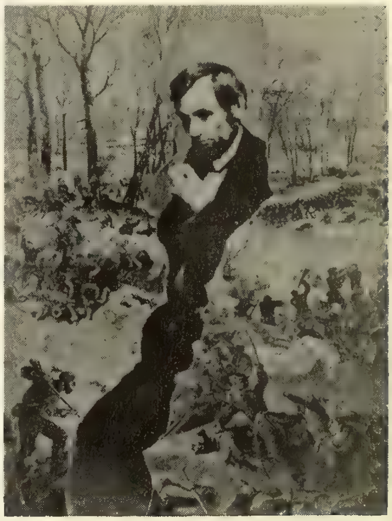

panel 11 לוח

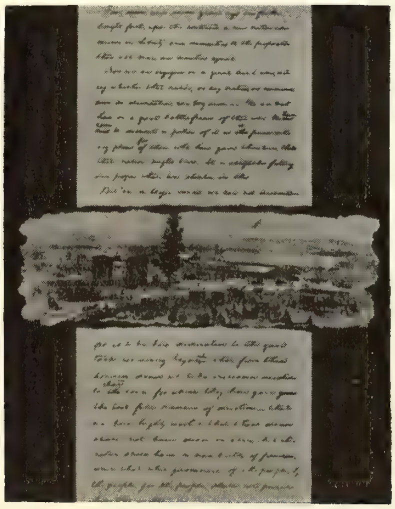

panel 13 לוח

panel 15 לוח

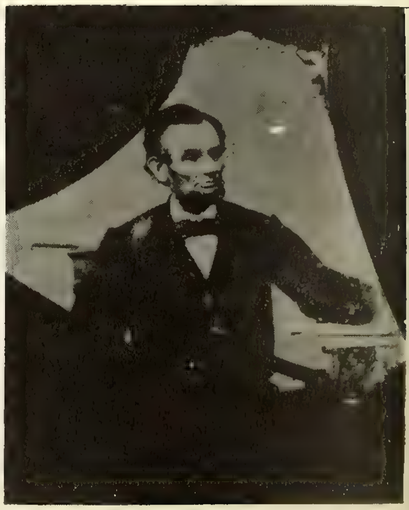

panel 17 לוח

panel 19 לוח

panel 21 לוח

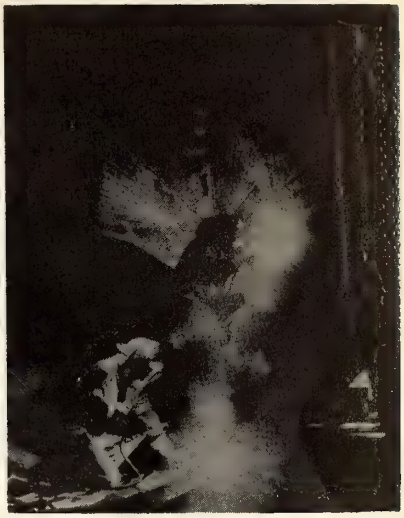

panel 23 לוח

panel 25 לוח

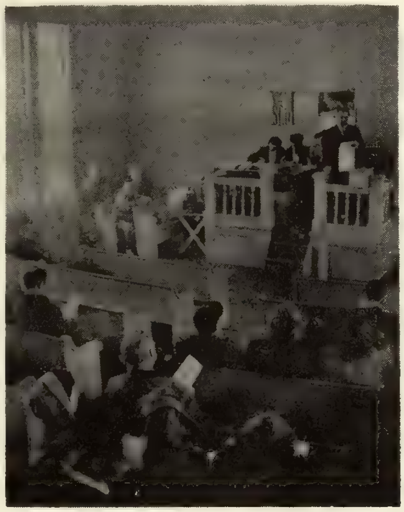

panel 27 לוח

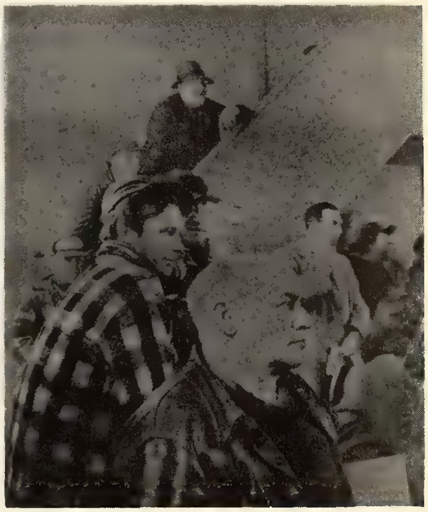

panel 29 לוח

panel 31 לוח

panel 33 לוח

panel 35 לוח

לוח מס. 1

תצלום של לינקולן שנעשה בידי מטיו ב. ברידי ב־9 לפברואר 1864.

לוח מס. 2

לוח־כותרת: „לינקולן ואמריקה שלו 1809 — 1865". מבוא לחלק הראשון של התערוכה.

לוח מס. 3

למעלה: דף מתוך מחברת התרגילים של לינקולן, שנכתב בין השנים 1824 — ו־1826.
למטה: הקונסטרוקציה של הבית בהארדין קאונטי, קנטאקי, בו נולד לינקולן.

לוח מס. 4

תולדות חיים שנכתבו בידי לינקולן ב־20 לדצמבר 1859 לפי בקשת ג׳סה וו. פאל.

לוח מס. 5

מכירה פומבית של עבדים בריצ׳מונד, ווירג׳יניה, קטע מתוך ה„אילוסטרייטד לונדון ניוז" מן ה־16 לפברואר 1861.

לוח מס. 6

הנאום של לינקולן ב־4 מרס 1865, אותו נשא בהכנסו בפעם השניה לתפקיד נשיא ארה"ב.
מכתב מאת לינקולן אל ג׳ושואה פ. ספיד מה־24 לאוגוסט, 1855.

הצהרה של לינקולן מתוך נאום שנשא במסגרת מסע הבחירות של 1856. היא מצוטטת בספרו של אייזאק נ. ארנולד „תולדות אברהם לינקולן וביטול העבדות" משנת 1866, עמוד 97.

לוח מס. 7

„איחוד וחרות" — כרוז בחירות התומך בבחירתו של לינקולן לנשיאות.

תצלום של לינקולן שנעשה מתוך אמברוטיפוס (צילום על זכוכית, שצולם בבירדסטאון, אילינויס, ב־7 למאי 1858.

צילום מתוך גליון ה„סאנגאמו ג׳ארנל" מה־12 לאפריל 1837, המודיע על הקמת השותפות בין סטיוארט ולינקולן.

ציור המתאר את אחד הויכוחים בין לינקולן ודאגלס, מתחרהו על משרת ציר אילינוי בסינאט.

לוח מס. 8

תולדות חיים שנכתבו בידי לינקולן ב־20 לדצמבר 1859 לפי בקשת ג׳סה וו. פאל
אגרת שנשלחה ע"י לינקולן לקונגרס ב־4 ליולי 1861.

לוח מס. 19

מראה הקטע המזרחי של רחוב ארבעים ושניים בניו-יורק.

לוח מס. 20

לוח-כותרת: „לינקולן ואמריקה שלו כיום" מבוא לחלקה השני של התערוכה.

לוח מס. 21

צולם בסנט לואיס, מיסורי.

לוח מס. 22

קטע על שאלת העבדות, שנכתב כפי שמניחים בסביבות ה-1 ליולי, 1854.

לוח מס. 23

רתכים העובדים במפעל „פורד מוטור קאמפני" בדירבורן, מיצ'יגן.

לוח מס. 24

הנאום שלינקולן נשא ביום 6 למרץ 1860 בניו-הייבן, קונקטיקאט, כפי שפורסם בעתון „ניו-הייבן דיילי פאלאדיום" ב-7 למרץ 1860.

לוח מס. 25

צולם בהרי אוזארק.

לוח מס. 26

הנאום שלינקולן נשא בניו-הייבן, קונקטיקאט ב-6 למרץ 1860, כפי שפורסם ב„ניו-הייבן דיילי פאלאדיום" מן ה-7 למרץ 1860.

הנאום שלינקולן נשא בפני הגדוד ה-166 באוהיו ב-22 לאוגוסט 1864, כפי שפורסם ב„ניו-יורק הארלד" ב-23 לאוגוסט 1864.

לוח מס. 27

אסיפה פומבית בעירית מיין.

לוח מס. 28

הנאום שלינקולן נשא בפיאוריה אילינוי, ב-16 לאוקטובר, 1854, כפי שפורסם ב„אילינוי ג'ארנל" בין ה-21 ל-28 לאוקטובר 1854.

לוח מס. 9

צילום הארטילריה הפדראלית בעת מיבצע חצי־האי ב־1862.

לוח מס. 10

הנאום שלינקולן נשא בהכנסו בפעם הראשונה לתפקיד נשיא ארה"ב, ב־4 למרס, 1861.
הנאום שלינקולן נשא בהכנסו בפעם השניה לתפקיד נשיא ארה"ב, במרס 1865.

לוח מס. 11

תחריט עץ מתוך „החיל במלחמת האזרחים שלנו" שהוצא לאור בשנת 1893.

לוח מס. 12

מכתב מאת לינקולן אל אלברט ג'. הודג'ס מה־4 לאפריל 1864.
ההצהרה על אמנציפציה מוקדמת, 22 בספטמבר 1862.

לוח מס. 13

נאומו של לינקולן בגטיסבורג, פנסילבניה, ב־19 לנובמבר 1863. בהזדמנויות שונות כתב לינקולן טיוטות שונות לנאום זה. הטיוטה המובאת כאן הנהָ הטיוטה השניה ממנה קרא לינקולן בעת שנשא את הנאום.

מראה של טקס חנוכת בית־הקברות הלאומי בגטיסבורג שנערך ב־1863.
תחריט־עץ מתוך „החיל במלחמת האזרחים שלנו", של לסלי.

לוח מס. 14.

העתק הטיוטה השניה המובאת בחלקה בלוח מס. 13 של נאום לינקולן בגטיסבורג.

לוח מס. 15

חורבות מפעלי גאלגו בבירת קונפדראציה — ריצ'מונד, וירג'יניה, בסוף המלחמה, אפריל 1865. גוויות חיילים פדראליים בגטיסבורג, 1 ליולי 1863.

לוח מס. 16

הנאום שלינקולן נשא ב־4 למרס 1865 בהכנסו בפעם השניה לתפקיד נשיא ארה"ב.

לוח מס. 17

תצלום של לינקולן שנעשה ב־26 לאפריל, 1864.

לוח מס. 18

הכרזה של לינקולן באזני פ.ב. קארפנטר בפברואר 1865, כפי שהיא מצוטטת ע"י קארפנטר בספרו „ששה חדשים בבית־הלבן עם אברהם לינקולן", הוצאת שנת 1867.

הכרזה של לינקולן באזני ויליאם ה. סוארד ב־1 לינואר, 1863, כפי שהיא מצוטטת ע"י איזאק נ. ארנולד בספרו „חייו של אברהם לינקולן" שפורסם בשיקאגו ב־1901.

איגרת של לינקולן לקונגרס, 1 לדצמבר, 1862.

לוח 2

לינקולן ואמריקה שלו 1809-1865

בשנת 1959 מלאו מאה וחמישים שנה להולדתו של אברהם לינקולן. לינקולן תופס מקום בעל חשיבות חיונית בתולדות ארצות הברית משלושה טעמים. קודם כל, הוא הציל את האיחוד האמריקני בשעה שמלחמת אזרחים איימה עליו. שנית, הוא חיסל את משטר עבדות הכושים אשר דיכאה למעלה משלושה מיליון בני אדם שלישית הוא האמין אמונה עמוקה בערך הדימוקרטיה והפך את חייו לביטוי עילאי של הערכים האלה.

התמונות והמלים המופיעות בלוחות אלה, באות לגולל את פרשת חייו של לינקולן, להצביע על רעיונותיו המרכזיים ולרמוז על כך כיצד משקפים חיי אמריקה כיום את האידיאלים שלו. התמונות משקפות נאמנה את לינקולן ואת אמריקה שלו ועד כמה שאפשר מובעים תולדות חייו ורעיונותיו במלים שנוסחו על ידו.

לוח 4

בשנת 1859 בשעה שלינקולן שימש מועמד לנשיאות קונסטרוקציה של מקום הולדתו ואחד השעורים שכתב פרטים על תולדות חייו. בתשובה לפנייה זו חיבר לינקולן את תולדות ראשית חייו בגבול, בו הוא נולד בצריף פרימיטיבי וקיבל חינוך מועט. הנגו רואים כאן קונסטרוקציה של מקום הולדתו ואחד השעורים שכתב על ספסלי בית הספר.

נולדתי ב־12 בפברואר 1809 בהארדין קאונטי קנטאקי. הורי נולדו שניהם בווירגינה ומוצאם ממשפחות שלא הצטיינו בשום דבר מיוחד... אמי, שמתה עלי בשנה העשירית לחיי, היתה בת משפחת האנקס...

אבי היה במות עליו אביו בן 6 והוא גדל מבלי לקבל כל חינוך, פשוטו כמשמעו. הוא העתיק את מושבו מקנטאקי ל... אינדיאנה בשנתי השמינית. הגענו למקום מגורינו החדש באותו זמן בערך בו הצטרפה המדינה לאיגוד. היה זה שטח פרוע, בו התרוצצו דובים וחיות טרף אחרות ביערות. שם גדלתי. שם היו אמנם בתי ספר אחדים, אשר ספק אם היו ראויים לשם, אולם שום סמכות לא נדרשה אי פעם מן המורה, מחוץ ל„קריאה, כתיבה ופענוח חוק השלושה..."

מובן מאליו שבשעה שהתבגרתי לא ידעתי הרבה. איך שהוא למדתי בכל זאת לקרוא לכתוב ולפענח את חוק השלושה, אולם זה היה הכל. מאז לא בקרתי בשום בית ספר. (לג׳סה וו. פאל, 20 בדצמבר 159).

לוח מס. 29

אסיפה פומבית בעיירת מיין.

לוח מס. 30

הנאום שלינקולן נשא בסעודה החגיגית שנערכה מטעם המפלגה הרפובליקנית בשיקאגו ב־10 לדצמבר 1856, כפי שפורסם ב„אילינוי סטייט ג'ארנל" מה־16 לדצמבר, 1856.

איגרת שנשלחה ע"י לינקולן לקונגרס ב־6 לדצמבר 1864.

לוח מס. 31

בעל מחלבה במיין.

לוח מס. 32

הנאום שלינקולן נשא בסינסינטי אוהיו, ב־17 לספטמבר 1859. מתוך הקובץ „חייהם ונאומיהם של אברהם לינקולן והניבל המלין", הוצאת וו. א. טאונסנד, 1860.

לוח מס. 33

חדר־כיתה בבית־ספר ציבורי (בית־ספר יסודי „ריימונד", וושינגטון).

לוח מס. 34

נאום ההספד שלינקולן נשא לרגל מותו של הנרי קליי, 1852, כפי שפורסם ב„אילינוי ויקלי ג'ארנל", מן ה־21 ליולי 1852.

הנאום שלינקולן נשא בפני הגדוד ה־166 מאוהיו ב־22 לאוגוסט 1864, כפי שפורסם ב„ניו־יורק הארלד" מיום 23 לאוקוסט 1864.

לוח מס. 35

בנין מרכז האו"ם בניו־יורק.

ישיבת מועצת הבטחון של האו"ם בשנת 1958.

לוח מס. 36

הנאום שלינקולן נשא בפני „אגודת חקלאי מדינת ויסקונסין" במילווקי ב־30 לספטמבר 1859, כפי שפורסם ב„מילווקי סנטינל" מיום 1 לאוקטובר, 1859.

לוח 10

בשעת השבעתו לנשיא, ב־4 למרס 1861, פנה לינקולן לארצות הדרום שבל ינתקו את קשריהן עם האיגוד ובל יפוררו אותו.

בידיכם, בני מולדתי הבלתי מרוצים, ולא בידי, הופקדה שאלה מכרעת זו של מלחמת האזרחים. הממשלה לא תתקיף אתכם. לא יפרוץ כל סכסוך אם אתם לא תהיו התוקפים... אין אנו אויבים, אלא ידידים. אסור לנו ליהפך לאויבים. הרוחות עלולות לסעור, אולם אסור להן לנתק את קשרי הידידות. המיתרים המיסתיים של הזכרון, הנמתחים מכל שדה קרב וקרב של פטריוט, לכל לב מפעם ולמצבה, ברחבי המדינה הזאת, יגבירו את עוצמת מקהלת האיגוד בשעה שיגעו במיתרים אלה, ללא כל ספק המלאכים הטובים השוכנים בתוכנו. (הנאום הראשון אחר כניסתו לתפקידו, 4 במרס 1861).

אולם ארצות הדרום לא היו מוכנות לחזור לאיגוד מרצונן הטוב וארצות הצפון לא היו מוכנות מרצונן הטוב לתת להן ללכת וכך נוצר הסכסוך.

שני הצדדים התנגדו למלחמה, אולם אחד מהם היה מוכן להעדיף מלחמה על קיום האומה, והצד השני היה מוכן להעדיף את המלחמה על אובדן האומה. וכך פרצה המלחמה. (הנאום השני אחר כניסתו לתפקידו, 4 במרס, 1855).

לוח 12

אם כי לינקולן התנגד באופן אישי לעבדות, לא היה סבור שהוא רשאי בתורת נשיא לנקוט בצעדים נגדה.

אני כמובן נגד העבדות. אם העבדות אינה עול, לא קיים עול בעולם. מאז שעמדתי על דעתי היתה זו השקפתי, הרגשתי ומחשבתי. על אף הכל לא פרשתי מעולם את הסמכויות של הנשיא שהופקדו בידי כזכות בלתי מוגבלת לפועל רשמית לפי דעתי והרגשתי זו (שהעבדות היא עול)... כמו כן הבינותי שבאדמיניסטרציה אזרחית רגילה זו שבועתי (כנשיא) אף אסרה עלי להפעיל את שיפוטי הראשוני והמופשט בדבר השאלה המוסרית של העבדות... עד עצם היום הזה לא ביצעתי כל פעולה רשמית שהיתה מבוססת על שיפוטי המופשט והרגשתי בדבר העבדות. (לאלברט ג. הודג׳ס, 4 באפריל 1864).

למעלה משנה אחר התחלת המלחמה נמנע לנקולן מלנקוט כל פעולה נגד העבדות אולם בספטמבר 1862, פירסם הצהרה.

ביום ה־1 בינואר בשנה זו של הבורא, אלף שמונה מאות ששים ושלוש, כל האנשים המוחזקים כעבדים בכל מדינה או בחלק של מדינה, שאנשיה ימרדו נגד ארצות הברית, יהיו, מאז ולעולם הופשיים לתמיד. (ההצהרה על אמנסיפציה מוקדמת, 22 בספטמבר 1862).

הצהרת האמנסיפציה שיחררה את העבדים באיזורים בהם פרץ המרד, אולם באיזורים נרחבים, ששמרו אימונים לאיגוד נמשך משטר העבדות. לינקולן שחתר לקראת שיחרורם דרש אישור תיקון הזוקה אשר יבטל את העבדות בכל רחבי ארצות הברית. תיקון מספר 13 זה הושלם באופן חוקי בשנת 1865.

לוח 6

בשעת לידתו של לינקולן היתה עבדות הכושים מקובלת בשמונה מתוך שבע עשרה מדינות שהיוו את האיגוד.

שמינית כל האוכלוסיה הורכבה מעבדים כושים שלא היו מפוזרים בכל שטח האיגוד, אלא רוכזו בחלקו הדרומי. (נאום פתיחה שני, רביעי למרס 1865).

לינקולן הסתייג מן העבדות עוד בימי התבגרותו. במכתב לידידו, יהושע ספיד, הוא מתאר חוויה שהסעירה את רוחו בימי נעוריו.

בשנת 1841 עשינו שנינו, אתה ואני, מסע־ימי מיגע באנית קיטור מלואיס־ויל סנט לואיס. בודאי תזכור, כפי שאני זוכר, שבשעה שעשינו את דרכנו מלואיס־ויל לשפך האוהיו, נמצאו על הסיפון עשרה או תריסר עבדים כבולים זה לזה בכבלי ברזל. מראה זה היווה עינוי בלתי פוסק בעיני. (מכתב ליהושע ספיד, 24 באוגוסט 1855).

התנגדותו למשטר העבדות הביאה לכך, שהוא שקל את האפשרות להתנגד לדבר על ידי פעולה פוליטית והתירה לקראת המטרה אשר לכאורה היתה רחוקה מהשגתו.

מכאן ולהבא נדבר בעד החירות ונגד העבדות, כל זמן שהחוקה ערבה לחפש הדיבור; עד אשר בכל מקום בארץ רחבת ידים זו תזרח השמש והמטר ירד והרוח תנשוב ושום אדם לא יעשה את עבודתו בעל כרחו. (הצהרה במסע הבחירות של שנת 1856).

לוח 8

במשך שלושים שנה עסק לינקולן בפוליטיקה ובמשפטים.

אני... הצגתי את מועמדותי לקונגרס באותה שנה (1832) ונחלתי מפלה... בבחירות הבאות ובשלוש בחירות אחרי כן שנערכו אחת לשנתים, נבחרתי לקונגרס. אחרי כן לא שמשתי מועמד. במשך תקופת שירותי זו למדתי משפטים והעתקתי מושבי לספרינג־פילד, כדי להקדיש את את עצמי למקצועי. בשנת 1846 נבחרתי לבית התחתון של הקונגרס. לא הייתי מועמד לבחירה מחדש. החל מ־1849 עד 1854 הקדשתי את עצמי במסירות רבה יותר למקצוע עורך הדין מאשר אי פעם קודם לכן... אבדתי התענינותי בפוליטיקה בשעה שדחיית פשרת מסורי (שהגבילה את תחום העבדות) עוררה את חמתי מחדש (לג׳סה וו. פאל, 20 בדצמבר 1859).

אחר ששאלת העבדות עוררה מחדש את התענינותו בפוליטיקה הציג לינקולן את מועמדותו בשנת 1858 לסינאט האמריקני נגד סטפן א דאגלס, סינאטור מוכשר מאוד ובעל השפעה רבה, אשר הצהיר שלא איכפת לו „אם מצביעים בעד העבדות או נגדה". דאגלס גבר עליו, אולם לינקולן ניסח את השקפותיו בתוקף כה רב ובצורה כה יעילה בויכוחיו עם דאגלס, שכעבור שנתים החליטה מפלגתו הפוליטית לבחור בו כמועמד לתפקיד הנשיאות. בנובמבר 1860 נבחר לינקולן לנשיא הששה עשר של ארצות הברית. הארצות בהן נהוג היה משטר העבדות ראו בבחירתו איום על המשטר ובשעה שלינקולן נכנס לתפקידו כנשיא, נוצר משבר.

בהתחלת תקופת שירותי הנוכחית כנשיא.. פעולות הממשלה הפידראלית ...הופסקו בדרך כלל בארצות אחדות של דרום קרולינה גיאורגיאה, אלבמה, מיסיסיפי, לואיזינה ופלורידה... נתקבלה החלטה בכל אחת מן הארצות הללו, בהן נאמר שהן ינתקו את קשריהן עם האיגוד הלאומי... (אגרת לקונגרס, 4 ביולי 1861).

לוח 18

ב־9 באפריל 1865 נכנע הצבא המרכזי של הדרום, עליו פקד הגנראל רוברט א. לי. האיגוד ניצל ולינקולן הקדיש את מחשבותיו לשאלות הכרוכות בהשכנת השלום. לא עברו יותר מאשר שבוע ימים והוא נהרג ביריה בהתנקשות בחייו בשעה שנוכח בהצגה בתיאטרון פורד בוואשינגטון. היסטוריונים רבים העריכו את הישגי הקאריירה שלו, אולם מענין ביותר לקרוא את הערכת הישגיו, כתובה בידי עצמו.

עקב התפתחות הענינים התברר ש(חתימת הצהרת האמנסיפציה) היא הפעולה המרכזית בתקופת שלטוני והמאורע הגדול של המאה התשע עשרה. (הצהרה לפ. ב. קרפנטר, פברואר 1865).

אם שמי ירשם אי פעם בהיסטוריה, יעשה הדבר בגלל מעשה זה (הצהרה למזכיר המדינה ויליאמס ה. סוארד, 1 בינואר 1863).

בשעה שהננו מחזירים את חירותו לעבד, מבטיחים אנו את חירותו של החופשי (אגרת לקונגרס, 1 בדצמבר 1862).

לוח 20

לינקולן ואמריקה שלו כיום

לינקולן נלחם במשך הקאריירה שלו בעד הערכים שהיו מסוגלים לדעתו לשפר את מנת חלקה של האנושות. משאות נפשו והשקפותיו, שאיפותיו ביחס למולדתו והשקפותיו לגבי אזרחי המדינה מוצאות את ביטויין במלים ובתמונות הבאות.

לוח 22

אם א' יכול להוכיח שהוא רשאי, בתוקף זכות זו או אחרת לשעבד את ב', אזי מדוע לא יוכל גם ב' להשתמש באותה הוכחה ולהוכיח בדיוק כך שהוא רשאי לשעבד את א'.

אתה טוען שא' הוא לבן וב' הוא שחור. האם הצבע, היינו, הצבע הבהיר יותר, זכאי לשעבד את העור הכהה יותר? הזהר. בתוקף הנחה זו, אתה עלול להשתעבד לאדם הראשון אשר תפגוש, אשר צבע עורו יהיה בהיר יותר מאשר עור שלך.

אולי אינך מתכוון לצבע דווקא? אתה רוצה לומר שהלבנים עולים בכוחם האינטלקטואלי על השחורים ומשום כך רשאים הם לשעבדם? עליך להזהר שוב. בתוקף הנחה זו עלול אתה להשתעבד לאדם הראשון בו תפגוש, אשר כוחו האינטלקטואלי יעלה על שלך.

אולם, טוען אתה, זה ענין של תועלת ואם הדבר עשוי אמנם להועיל לך, רשאי אתה לשעבד את חברך. טוב מאוד. ואם הדבר עשוי להועיל לו, יש לו הרשות לשעבד אותך. (קטע על שאלת העבדות, בערך ב־1 ביולי 1854).

לוח 14

ביולי 1863 נערך הקרב המכריע במלחמת האזרחים וצבאות הדרום נהדפו בגטיסבורג, שבפנסילבאניה. מאוחר יותר, בעת חנוכת שדה הקרב, נשא לינקולן את נאומו המפורסם על המסרות שלמענם הקריבו החללים את חייהם.

נאום גטיסבורג

„לפני שמונים ושבע שנה יצרו אבותינו ביבשת זו אומה חדשה, אומה שהורתה בחירות, ושנתקדשה לרעיון שכל בני־אדם נבראו בצלם השוויון, היום הננו שרויים במלחמת־אזרחים גדולה המצווה להוכיח אם אומה זאת, או כל אומה אחרת שנולדה בסימן זה ושנתקדשה לתעודה זו, יכולה להאריך ימים. נתכנסנו בשדה־קרב גדול של מלחמה זו. באנו לחנך חלק משדה זה כבית־עלמין לאלה שנתנו את חייהם כדי שהאומה תוכל לחיות. אכן, ראוי והגון הדבר שנעשה כן. אך מבחינה מקפת יותר, לא אנו רשאים לחנך ולא אנו רשאים להקדיש ולא אנו רשאים לקדש כברת־ארץ זו. אותם אמיצי־הלב שנשארו בחיים ושבקו חיים. כל אלה שנלחמו כאן, הם הם שקידשו את המקום הזה עד־כדי־כך ששוב אין זה ביכלתנו הדלה שלנו להוסיף או לגרוע. העולם לא ישים לב אלא מעט, ולא יתן את דעתו אלא לזמן קצר, לדיבורים שאנו אומרים כאן, אולם הוא לא ישכח לנצח את המעשים שהללו עשו כאן אנו, החיים, עלינו מוטל בעצם להתקדש לאותה העבודה שלא נשלמה עדיין, אשר הלוחמים במקום זה הביאוה עד הלום מתוך מאמץ נאצל כל כך. עלינו מוטל בעצם להתקדש כאן לאותו תפקיד גדול העומד עוד לפנינו, כדי שנשאב מהמתים הנערצים הללו מסירות יתירה לאותו העיקר שלמענו הקריבו הם את מידת המסירות הגמורה והאחרונה; שנגמור אנחנו כאן אומר נעלה בנפשנו: המתים האלה לא יהיו מתים לתוהו; אומה זו, החוסה בצל אלוהים, תיוולד מחדש לחיי חירות, וממשלה זו, של העם ובכוח העם ולטובת העם, לא תסוף מעל פני האדמה”.

לוח 16

המלחמה נמשכה במשך ארבע שנים לחיים ולמות. היה זה מיבחן מר, אולם לינקולן היה מסוגל להשמיע את דבריו בלי כל מרירות בשעה שתקופה זו התקרבה לקצה.

ללא טינה כלפי מישהו ותוך רגש חמלה לגבי כולם, בבטחוננו בצדק כפי שאלהים מאפשר לנו לראות את הצעד הנכון, הבה ונחתור לקראת סיום העבודה בה אנו עוסקים, נחבוש את פצעי האומה, נדאג ללוחם אשר לחם את המלחמה הזאת, לאלמנתו וליתומו ונעשה כל מה שיש ביכולתנו, כדי שנגיע לידי שלום צודק ובר־קיימא בתוכנו ועם כל העמים. (הנאום השני אחר כניסתו לתפקידו כנשיא, 4 במרס 1865).

לוח 32

הנני אומר שכפי שבורא העולם נתן לכל אדם פה אחד לקבלת האוכל וזוג אחד של ידים המסוגלות לספק את האוכל לאותו פה, אזי אם יש איזה שהוא דבר שאפשר להוכיח שזהו רצון השמים, אז דבר זה מוכח על ידי העובדה שאותו פה ניזון על ידי אותן הידים ללא כל התערבות של כל אדם אחר אשר גם לו פה הזקוק למזון וידים לעמל. הנני משוכנע שלו היתה כוונת בורא העולם ליצור שורה של אנשים שתפקידם יהיה רק לאכול ולא לעבוד, היה הוא יוצר אותם בפיות בלבד ובלא ידים. לו היתה כוונתו אי פעם למעמד אחר שצריך היה לפי כוונתו לבצע את כל העבודה ולא לאכול כלל, היה הוא יוצר אותם ללא פיות ובידים בלבד. (נאום בסינסינטי, 17 בספטמבר 1859)

לוח 34

...קשה לתאר שימצא מישהו במדינה זאת אשר יהיה כל כך עני שאף אם ירצה לא יוכל לרכוש לעצמו את ההשכלה הדרושה לכך שיעשה את דרכו בחיים בצורה מהוגנת. (הספד על הנרי קליי, 6 ביולי 1852).

לא רק להיום, אלא עד סוף כל הדורות חייבים אנו להנציח לילדי ילדינו את המשטר הגדול והחופשי, ממנו נהנינו בכל ימי חיינו... כוונתו של משטר זה הוא שכל אחד מכם יזכה באמצעות שלטון חפשי בשדה פתוח ובאפשרות הוגנת ההולמת את המרץ, היוזמה והאינטילגנציה כפי שאנו נהנינו מכך. כוונתו של משטר זה הוא שלכולכם יהיו זכויות השוות במרוץ החיים על כל השאיפות הרצויות לבני אדם. (נאום בפני גדוד 166 באוהיו, 22 באוגוסט 1864).

לוח 36

החל מהופעתם הראשונה על כדור הארץ ועד התקופה האחרונה ביותר הביטויים „נכרי" ו„אויב", היו לגמרי או כמעט זהים. זמן רב אחר שעמי התרבות הגדירו שוד ורצח כפשעים ראשונים במעלה וקבעו עונש חמור על כך, לא היתה בזה כל עבירה לשדוד ולרצוח זרים או אף לשעבדם. הנחה זו חלה על עמים ועל פרטים ותכופות אף ראו זכות יתירה בכך. על אף הכל דבר זה לא נעלם לגמרי עד היום הזה. האדם בעל ההשקפות הגבוהות ביותר בשטח המוסר ובניגוד לכל כוחו והשפעתו של עקרון מופשט, חובב את אותו אדם המוכר לו, חובב אותו הרבה יותר מאשר את האדם שאינו מוכר לו. תיקון תופעות שליליות גדולות וקטנות אלו הנובעות מרדיפה אחרי אהדה ומתוך איבה מוחלטת, בקרב עמים או פרטים, זהו אחד התפקידים הגבוהים ביותר של הציוויליזציה. (נאום במילווקי, 30 בספטמבר 1859).

לוח 24

הנני שמח לראות שמשטר עבודה שורר באנגליה החדשה אשר בו רשאים הפועלים לשבות בכל עת שירצו, אין הם חייבים לעבוד בכל הנסיבות, ידיהם אינן קשורות ואין הם חייבים לעבוד אם תשלם להם או לאו. המשטר המרשה לאדם לנטוש את העבודה כאשר ירצה בכך והייתי רוצה שמשטר זה ישרור בכל מקום. (נאום בניו הייבן, 6 במרס 1860).

לוח 26

כשהאדם עני בנעוריו — כמקובל ברוב המקרים במרוץ החיים, החברה החופשית בנויה כך שהוא יודע שהוא עשוי לספר את תנאי חייו. הוא יודע שלא נקבעו מראש תנאי העבודה לכל ימי חייו. אין אני מתבייש להודות שלפני עשרים שנה הייתי פועל שכיר שסחב פסי רכבת, עבד בספינה — כפי שעלול לקרות לבנו של כל אדם עני. רוצה הייתי שכל אדם יזכה באפשרות ההולמת אותו... ויוכל לשפר את תנאי חייו (נאום בניו הייבן, 6 במרס 1860).

רצה המקרה והנני מתגורר באורח זמני בבית לבן וגדול (מקום מושב הנשיא) זכיתי לראות ב מי חיי שנוצרו תנאים בהם יכול אחד מילדכם לקוות לכך להגיע הנה, כפי שעשה ילד אבי. (נאום לפני הגדוד ה־166 באוהיו, 22 באוגוסט 1864).

לוח 28

לבסוף הנני עומד על כך שאם ישנו איזה שהו דבר המוטל כחובה על העם כולו, הרי הדבר הזה הוא לא לסמוך על שום איש, פרט לעצמם. ודבר זה הוא שמירה על חירויותיהם הם ועל חירות מוסדותיהם ולהבטיח את המשך הדבר (נאום בפיאוריה, 16 באוקטובר 1854).

לוח 30

לדעת הקהל יש בכל שטח שהוא „רעיון מרכזי" שממנו נובעים הרעיונות הפחות חשובים. „רעיון מרכזי" זה בדעת הקהל הפוליטית שלנו בהתחלה ועד הזמן האחרון הוא „שויון בני אדם". אם כי רעיון זה נאלץ להכנע לאי שוויון בהתאם לצורך השעה, הוא חתר כל הזמן ואף התקדם ללא הפסק לקראת השוויון המעשי של כל בני האדם. (נאום בסעודת הרפובליקנים, שיקאגו, 10 בדצמבר 1856).

ההוכחה הנאמנה ביותר של מטרת הציבור בארצנו מושגת באמצעות הבחירות העממיות. (אגרת לקונגרס 6 בדצמבר 1864).

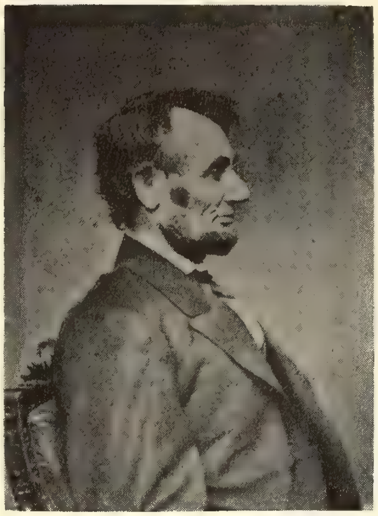

panel 1 לוח

panel 3 לוח

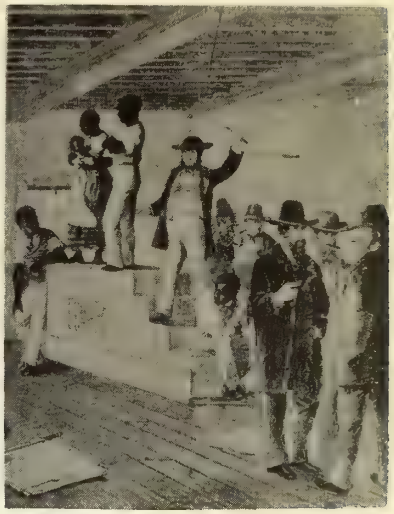

panel 5 לוח

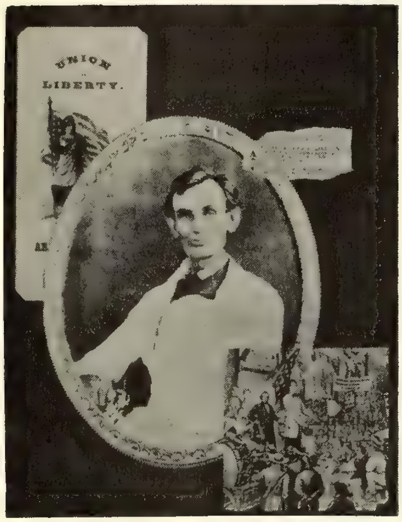

panel 7 לוח

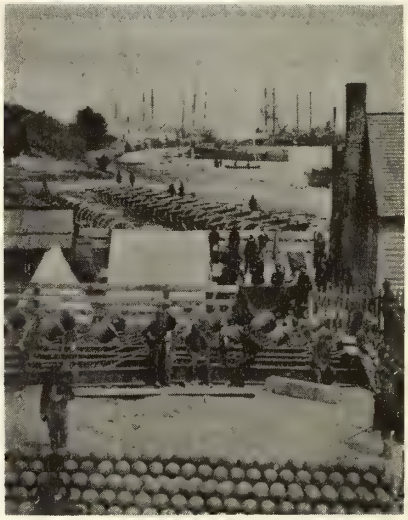

panel 9 לוח

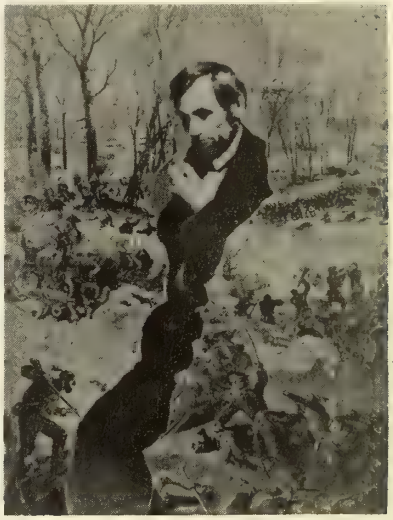

panel 11 לוח

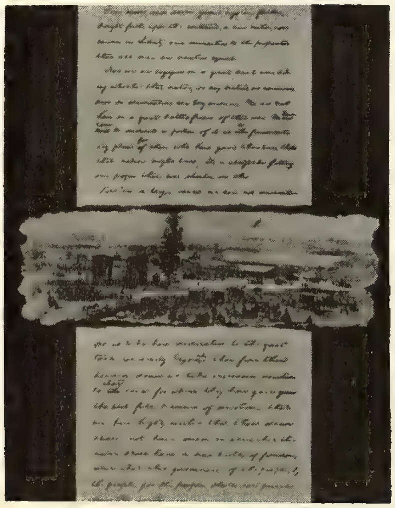

panel 13 לוח

panel 15 לוח

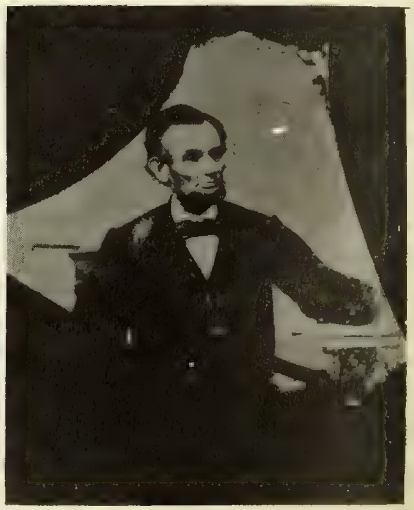

panel 17 לוח

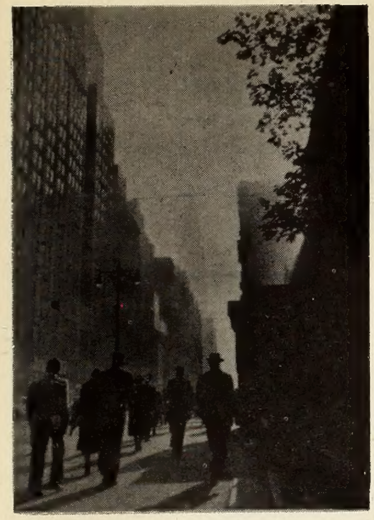

panel 19 לוח

panel 21 לוח

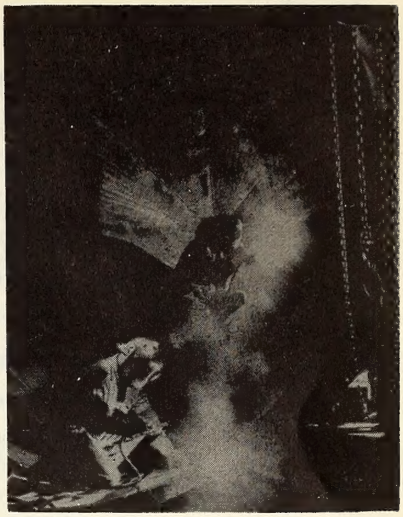

panel 23 לוח

panel 25 לוח

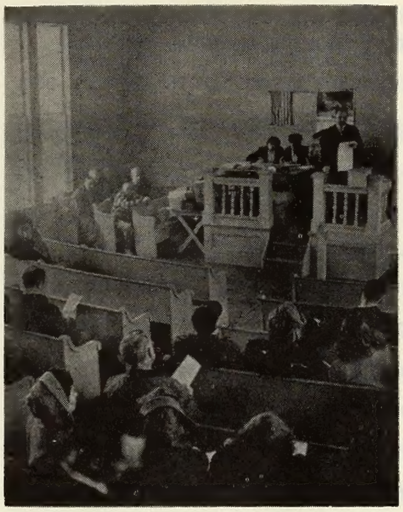

panel 27 לוח

panel 29 לוח

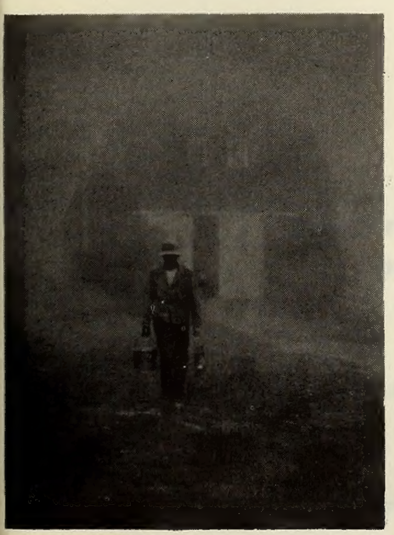

panel 31 לוח

panel 33 לוח

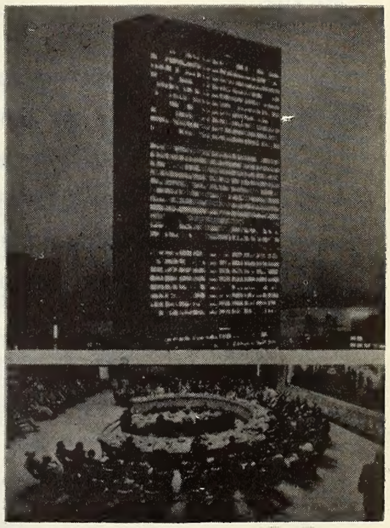

panel 35 לוח

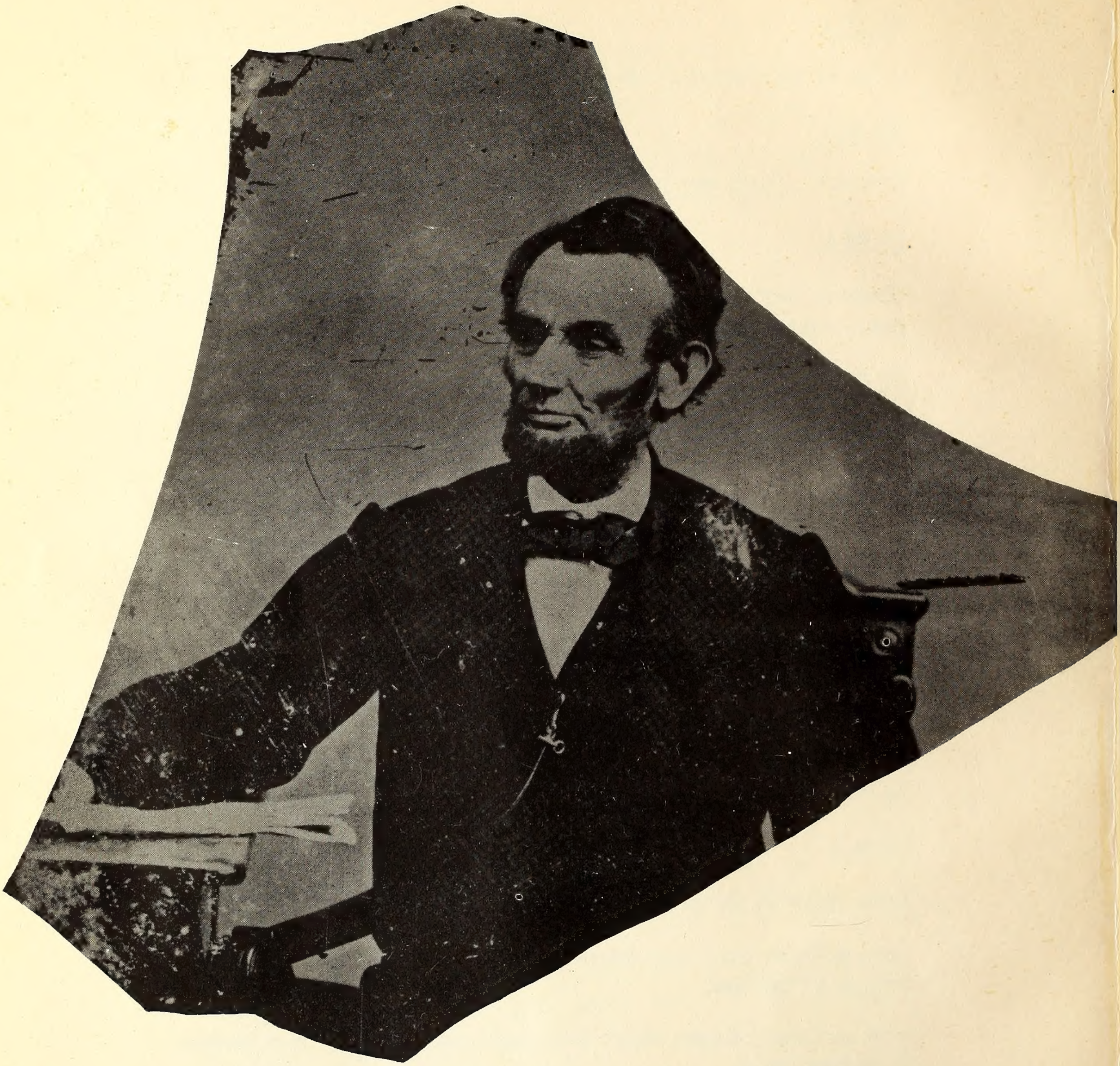

תערוכת לינקולן

מוגשת ע"י שרות ההסברה של ארצות הברית